

Natte krant

De straat lag er bezaaid mee: met krantenkoppen. Het oude krantenpapier waaide door de straat. Langs de kant, op de trottoirs, stonden de lezers. Stomverbaasd. De koppen waren uit de kranten gewaaid, de kranten waren door de straat gewaaid en de aanhoudende stormachtige wind voorkwam dat reddingswerkers, ook wel journalisten genoemd, ze weer konden samenvoegen. Op de juiste wijze, vanzelfsprekend; want anders ontstaat er soort van verkeerd nieuws.

Het aantal lezers dat geen krant te lezen had, nam in snel tempo toe. De trottoirs stroomden vol. De twee reddingswerkers, ook wel agenten genoemd, hadden de handen vol met het op een keurige rij zetten van de toegestroomde krantenlezers. Hun respectievelijke politiefluitjes waren vol spuug en hielpen daarmee de handenvol niet.

In de tussentijd begon het te onweren, waardoor de reddingswerkers, ook wel weermannen genoemd, bij de kraag werden gegrepen door wachtende krantenlezers. Niet voor het eerst was deze rubriek in hun dagelijkse krant onjuist ingevuld en dat iedere dag, wat het overzicht nog onoverzichtelijker maakte. Na het begin van het onweren was er het begin van het regenen.

Paraplu's werden uitgedeeld door reddingswerkers, ook wel parapluverkopers genoemd, tegen betaling à contant. De eerstgenoemde reddingswerkers sloegen in paniek, want de krantenkoppen gingen nat worden en dan was er enkel natte pap van te maken. Zoals dat gaat met krantepapier dat onvoldoende beschutting vindt onder paraplu's. De lezers stonden nog steeds stomverbaasd, verbaasd dat dit bijzondere nieuws het niet tot een krantekop had gehaald.

Zo ziet u maar, beste lezer van dit stuk, dat ook belangrijk nieuws wel eens niet in de krant terechtkomt.

31-1\31-20\31-11; een!10+ twee!10+tien